

Sine fine REGNANTI
Sine pretio OPERANTI
Sit Laus, Honor et Gloria.

E' néhány szótag mind az, mi ez oszlopon olvasható; a' többet elragta az idő vas agyara.

Krasznahorka jelenleg egy nagy lelkű grófnak, a' magyar hon egyik nagy polgárának, alattvalóji lelkes atyjának, birtokában van. Méltó utódja ő nemes őseinek, kik vérrel áldoztak Mars nagy mezején, utódjok ellenben tömjént hint Minerva dicső oltárára. A' viharos idők megszűnte után meggyújtá szövétnekét a' magyar hon geniusa, és sugarai szétterjedezvén a' honban, őt is, a' nagy-lelkűt, megvilágosítá, és így szorgos mukájának tárgya lön, hogy a' Magyar is nyolcz százados vészviharok után a' pulyaság látkörét általhagná, és a' szomszéd nemzetek mintájára lelkét egy szebb valóra intené.

Eperjesen 1836. Őszutó 30-kán.

ÍRJ. STYHMMEL SOMA.

ELETTÖRTÉNET.

25.

Tellez Eleonora

portugali királyné.

Tellez Alfonz Márton portugali fő nemesnek leánya, ifjúsága virágában férjhez ment a' hasonlóan ifjú, szeretetre méltó, 's mind rangra, mind vagyonra nézve hozzá illő, szelid keblű gróf Aca-g-na Lőrinczhez, ki házassága elsőbb éveit boldogul töltötte ritka szépségű felesége szerelme által boldogítva: de később Eleonora unalmat kezdett érezni a' kisebb városi multságokban, vagy éppen falusi jósága magányában, melly pedig a' legbájlóbb tengerparti vidéken fekve, 's jó szívű nyájas szomszéd úri családoktól környezve nem nagyra vágyó, 's házi csendes örömeiktől kielégíthető szívet gyönyörrel tölthetett volna be. Eleonora férje, ki imádott nőjének egy kívánságát sem hagyhatá teljesítetlen, 's talán azon hiú vágytól is ingerelve, hogy ne csak rejtekben birja, de mások is csudálják angyal szépségű feleségét, 's irigyeljek neki annak boldogító birását, megegyezett kívánságában, 's Lissabonba ment lakni.

A' szép Eleonorának első megjelenését mindjárt számtalan győzelmek követték. A' legelsők, legnagyobbak hódoltak kellemeinek, 's még a' legfőbbek legfőbbje is, az ifjú, heves, I-ső Ferdinand. Fényes ünnepélyek rendeltettek a' szép Eleonora

tiszteletére, vig táncmulatságok, pompás udvari estvélyek, költséges, elmés álarczos bálók, az idő kinyíltával pedig népes, izletesen elrendelt vadászatok, kényelmes bárkákon tartott halászatok, 's azok alkalmával kirándulások a' legigézőbb vidékü szigetekre. Egymást felváltva vetélkedtek az udvari nagyok, hogy a' királynak minél érdekesebb összejövetelt szerezzenek Eleonorával, 's nem is tették soha hijában készülleteiket; örömmel ragadta mindenkor Ferdinand az alkalmat a' vele összejövetelre; sehol sem mulathatott, de élni sem kívánt többé a' bájló Eleonora nélkül.

Egy kívánságát sem jelenthette, sőt csak nem is gyaníttathatta már Eleonora a' nélkül, hogy azt tüstént teljesülés ne követte volna. Ki kegyét megnyerte, bizonyos volt a' királynak kegyelme felől is. Bókolt neki az egész udvar; de a' kevély, nagyra vágyó Eleonorának több kellett. — Nagy terveket készíté, 's cselszövési minden tehetségét kivitelökre fordította. — Napról napra több kellemet 's bájta fejte-ki, 's mindig nagyobb lángra gerjészté a' király szerelmét, ki már Eleonora házában is tett látogatásokat, min most gondba kezde merülni az eddig felesége hódoltatásaiban büszkélkedő Acugna, és szerelemfáltése a' királynak egyik reggeli látogatásakor annyira erőt vett rajta, hogy feleségének öltöző szobája ajtajához ment lesködni. Hódító pongyolában látá Eleonorát egy pamlagon ülve, 's a' királyt előtte térden esdekelni szerelméért. Acugna már be akart lépni, midőn felesége magától szelid méltósággal e' szavak között utasítá-el Ferdinandot: „soha sem léssz királya erényemnek, soha sem fogok kötelességemről elfelejtkezni.“ — Nyugodt szívvel 's belső büszkeséggel illy erényes, hű feleség birhatásán vonult vissza Acugna! — Kevés perczel előbb menve a' király karjai között találta volna Eleonorát, 's hallhatta volna, mint mondá érzelmeibe olvadva: „legszebb férfi! ki nélkül életem halál, kin, szenvedés, — királya leszesz holtomig szerelmemnek, szívemnek, életemnek: de — (ekkor következtek az Acugnától hallott, és olly kedvezően magyarázott szavak) — soha sem léssz királya erényemnek, soha sem fogok kötelességemről elfelejtkezni!“ — Nem gyanítá a' jámbor férj, hogy ravasz nőjének e' tettetett erény volt szokott fogása, 's hogy ezzel akarta magának Ferdinand mulandó hódolása helyett a' koronát megszerezni.

(Vége következik.)